

262**VYHLÁŠKA****Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky**

zo 7. júla 2003,

ktorou sa vyhlasuje zdroj podzemnej vody v obci Filákov a vyhlasujú ochranné pásma prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd vo Filákov

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky podľa § 65 ods. 14 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 277/1994 Z. z. o zdravotnej starostlivosti v znení zákona č. 241/1998 Z. z. a zákona č. 80/2000 Z. z. ustanovuje:

§ 1

(1) Za prírodný zdroj minerálnej stolovej vody sa vyhlasuje zdroj podzemnej vody s označením vrt FHV-1 v obci Filákov, v katastrálnom území Filákov.

(2) Prírodný zdroj minerálnej stolovej vody podľa odseku 1 je prírodná minerálna voda stredne mineralizovaná, uhličitá, hydrogenuhličitanovo-síranová, vápenato-horečnatá, so zvýšeným obsahom horčíka, slabo kyslá, studená, hypotonická, s celkovou mineralizáciou 1 412 mg.l⁻¹, s teplotou vody 13 °C, s obsahom plynu CO₂ 1 335 mg.l⁻¹ a s výdatnosťou 0,3 l.s⁻¹.

§ 2

(1) Územie ochranného pásma I. stupňa prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd vo Filákov je v okrese Lučenec, v katastrálnom území Filákov. Ochranné

pásma I. stupňa je vyznačené v mapovom podklade, ktorý je uvedený v prílohe č. 1.

(2) Územie ochranného pásma II. stupňa prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd vo Filákov je v okrese Lučenec, v katastrálnych územiach Biskupice a Filákov. Ochranné pásma II. stupňa je vyznačené v mapovom podklade, ktorý je uvedený v prílohe č. 2.

(3) Popis hraníc ochranných pásiem podľa odsekov 1 a 2 je uvedený v prílohe č. 3.

(4) Popis hydrogeologickej štruktúry prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd vo Filákov je uvedený v prílohe č. 4.

(5) Mapy, v ktorých sú zakreslené hranice ochranných pásiem podľa odsekov 1 a 2, sú uložené na Inšpektoráte kúpeľov a žriediel Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, na Krajskom úrade v Banskej Bystrici, na Okresnom úrade v Lučenci a na Mestskom úrade vo Filákov.

§ 3

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. augusta 2003.

Rudolf Zajac v. r.

**Príloha č. 1
k vyhláške č. 262/2003 Z. z.**

**OCHRANNÉ PÁSMO I. STUPŇA PRÍRODNÝCH ZDROJOV
MINERÁLNYCH STOLOVÝCH VÔD VO FILAKOVE**

ochranné pásmo I. stupňa

prírodný zdroj minerálnej stolovej vody

1: 5 000

1 cm = 50 m

0 50 100 200 300 m

**Príloha č. 2
k vyhláške č. 262/2003 Z. z.**

**OCHRANNÉ PÁSMO II. STUPŇA PRÍRODNÝCH ZDROJOV
MINERÁLNYCH STOLOVÝCH VÔD VO FILAKOVE**

1 : 50 000
1 cm = 500 m

 ochranné pásmo II. stupňa

**Príloha č. 3
k vyhláske č. 262/2003 Z. z.****POPIS HRANÍC OCHRANNÝCH PÁSIEM PRÍRODNÝCH ZDROJOV
MINERÁLNYCH STOLOVÝCH VÔD VO FILAKOVE****Ochranné pásmo I. stupňa**

Ochranné pásmo I. stupňa je zobrazené v mapovom podklade – Štátna mapa odvodená v mierke 1 : 5 000, list Je-senské 8-2.

Ochranné pásmo I. stupňa chráni výverovú oblasť. Ochranné pásmo je navrhnuté v bezprostrednom okolí vrtu FHV-1, tvorí ho nepravidelný kosodĺžnik s rozmermi strán $100 \times 70 \times 100 \times 50$ m. Západný bod jeho južnej hranice sa nachádza asi v polovici juhovýchodnej hrany ihriska. Západná hranica vedie krížom cez ihrisko v kolmom smere na Ulicu duklianskych hrdinov. Na styku s parcelami rodinných domov na Ulici partizánov sa hranica kolmo lomí a ďalej vedie pozdĺž okraja záhrad asi 100 m severovýchodným smerom. Ďalej sa kolmo lomí na juhovýchod a pokračuje pozdĺž okraja parcely s ihriskom až po Ulicu duklianskych hrdinov, kde sa lomí na západ a po približne 100 m sa spája s východiskovým bodom.

Ochranné pásmo II. stupňa

Ochranné pásmo II. stupňa je zobrazené v mapovom podklade – Vodohospodárska mapa Slovenskej republiky v mierke 1 : 50 000, list 46-22 Filakovo.

Ochranné pásmo II. stupňa chráni akumuláciu, resp. akumuláčno-tranzitnú oblasť. Západnú hranicu tvorí orografická rozvodnica medzi Belinou a Babským potokom v oblasti medzi Biskupicami a Hornou Babou. Pri obci Horná Baba sa hranica stáča na severovýchod a asi po 1 700 m sa napája na miestnu komunikáciu z Ortoviska do Filakova. Pri kóte Červená skala – 249 m n. m. pokračuje hranica pásma juhovýchodným smerom pozdĺž toku Beliny. Východná hranica pásma je súbežná s miestnou cestou, ktorá spája Filakovo s miestnou časťou Biskupice. Hranica pásma pokračuje súbežne s touto cestou až do Biskupíc, kde v jej priamom pokračovaní nadväzuje na začiatok pásma.

**Príloha č. 4
k vyhláške č. 262/2003 Z. z.****POPIS HYDROGEOLOGICKEJ ŠTRUKTÚRY PRÍRODNÝCH ZDROJOV
MINERÁLNYCH STOLOVÝCH VÔD VO FIĽAKOVE**

Ochranné pásma prírodných zdrojov minerálnych stolových vôd vo Fiľakove sú vymedzené na základe hydrogeologického prieskumu (Vandrová et al., 2002) a návrhu podľa záverečnej správy: Fiľakovo – zdroj prírodnej minerálnej vody (Méryová et al., 2002).

Hydrogeologická štruktúra prírodných minerálnych vôd vo Fiľakove patrí medzi otvorené štruktúry s infiltračnou, akumuláčnou a zakrytou výverovou oblasťou.

Na základe súčasných poznatkov o hydrogeologickej štruktúre prírodnej minerálnej vody vo Fiľakove nie je možné určiť infiltračnú oblasť.

Kolektorom podzemnej vody sú pieskovce fiľakovského súvrstvia. Množstvá podzemnej vody sú dopĺňané infiltráciou zrážok. Hrúbka kolektora v oblasti Fiľakova nebola zatiaľ overená, je odhadovaná na 200 – 300 m. Podložie tvoria nízkopriepustné až nepriepustné prachovce lučenského súvrstvia vo funkcii hydrogeologického izolátora. Nadložie kolektora tvoria nízkopriepustné fluviálne sedimenty toku Beliny a eolicko-deluviálne sedimenty. Pieskovce fiľakovského súvrstvia sú kolektorom ako obyčajnej, tak aj minerálnej vody. Rozhodujúcim faktorom v tvorbe genetického typu vôd sú interakcie voda – hornina, rýchlosť prúdenia, litologické zloženie kolektora, podmienky dopĺňania a prítomnosť CO₂. Výstupy minerálnej vody sú viazané na krížovanie fiľakovského zlomu a zlomu Kajalovej doliny v intraviláne Fiľakova.

Výverová oblasť prírodnej minerálnej vody vo Fiľakove je zakrytá. Nadložie kolektora minerálnej vody tvoria nepriepustné hliny a íly bez akumulácie podzemnej vody, s hrúbkou 7,0 m (v mieste vrtu FHV-1).

Základným procesom tvorby chemického zloženia prírodnej minerálnej vody je rozpúšťanie karbonatickej zložky sedimentov a iónovymenné procesy v ílovitých sedimentoch v podmienkach hlbšieho obehu. Z genetického hľadiska ide o silikáto-karbonátogénny typ vody s výrazným zastúpením kyseliny kremičitej (62,3 – 100,52 mg.l⁻¹).